

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Danske Kæmpeviser til Skole-Brug udvalgte og tillæmpede af Nik. Fred. Sev. Grundtvig

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Danske Kæmpeviser til Skole-Brug udvalgte og tillæmpede af Nik. Fred. Sev. Grundtvig", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 14. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1847_896A-txt-shoot-idm1674/facsimile.pdf (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

I Albans-Kirken, da Mosen lod,
 Og Kongen sin Ven da gjorde,
 De brød op Døren, derind de brød,
 Og slog den Herre til Jorde.
 Den ædle Herre de vog med Uret.

Den fromme Kenning der Livet lod,
 Han godt med Gud det meende,
 Rike og Rerke med Liv og Blod,
 Med Tro og Hlid han tjente.
 Den ædle Herre de vog med Uret.

Thi er hans Røgte og ærligt Navn,
 Saavel hos Mand som Kvinde,
 Her saadan Daad med Eitersagn
 Fra Tid til Tid i Minde.
 Den ædle Herre de vog med Uret.

Hans Legem hviler i forten Mads,
 Hans Sjæl hos Gud mon være,
 Der skal Guds udvalgte Bønesuld
 Den varante Krone bære.
 Den ædle Herre de vog med Uret.

Kangt bedre det er paa Gud at tree
 End at Verdens Guld at eie!
 Kangt heller være hos Gud i No
 End vandre paa Syndens Veie!
 Den ædle Herre de vog med Uret.

Sorte = Plog.

Harle om Morgen, værken hun sang,
 Under saa grøn en Vide*,

*) Side.

Hr. Karl lader sig for sin Seng,
 Kongen af Danmark lader det heve.
 Han drog paa sin Skjorte saa sion,
 Og Troien stiftet med Silte grøn.

Buffelstuds Stovler drog han aa,
 Spændte forgyldte Sporer paa.

Med Gyldenpore spændt omkring,
 Saa rider Hr. Karl ene til Thing.

Hr. Karl han ganger ad Thinge fram,
 Saamangen Mand maa romme for ham.

Danfongen kalder paa Svende tre:
 I binde Hr. Karl, lade mig det see!

Op da stode de Svende tre,
 De bandt Hr. Karl, lod Kongen det see.

De forde Hr. Karl foroven By,
 Der lagde de ham paa en Stelle ny.

Saa brat kom Gud for Hr. Plog ind:
 Danfongen lader stille Broder din.

Hr. Plog sprang over bredden Nord,
 Han gav ikke mange godt Ord.

Forgyldte Sporer vel spændt omkring,
 Saa rider ene Hr. Plog til Thing.

Han rider saa fast i Mark og Eng,
 Sin Høle rider Hr. Plog i Sprang.

Hr. Plog han ganger ad Thinge fram,
 Danfoning han stander op med ham.

„Harde jeg været her ser i Dag,
 Da havde det været bedre i Lag;

Min Broder er lagt paa Steile uden Sag,
Danfønning, det ganger ei af i Nag,

Men var jeg kommet for Timer fem,
Han sikkerlig skulde fulgt mig hjem;

Nu er min Broder ved Livet Aflet,
Danfønning, ebers Tro er dermed spildt.“

Danfønning meldte et Ord med Skiel:
Din Broder fortjende sin Død fuldvel;

Naar heer mon raade med Bøld og Sværd,
Er Loogen ikke en Venne værd.

„Min Broder han var saa dannedfuld,
Vi kunde ham lest med Sæls og Guld.“

„Dit Sæls og Guld pæfser jeg ei paa,
Men Metten sin Gænge have maa,

Da maatte saalænge tale derom,
At du kunde nyde den samme Dom.“

Danfønning kaldte paa Riddere tre:
I binde Hr. Plog, lader mig det see!

„Eft du, Danfønning, Mand for dig,
Da baale du selv og binde mig!“

Danfongen drog af sin Haandste prub,
Hr. Plog han ryfter sit gyldne Spjub.

Ferst vog han Hæve, saa vog han Fem,
Saa vog han Danfønning med alle dem.

Da han havde veiet de Kongens Mænd,
Da fiørde han sin fiære Broder hjem.

Til Ribe førde de Kongens Been,
Der hvile de under Marmorsteen.

Hr. Plog han remdte af Land paa Rod,
Under saa grøn en Lide,
Af ham fil man ikke anden Bod.
Kongen af Danmark lader det heone.

Gr. Tidemand.

Mark om Morgen, det var Dag,
Hr. Tidemand skæder sig paa saa strag*).
Dg han tog paa sin Sjørte stien.
Det lover alle de Sønderboer.

Dg han tog paa sin Sjørte stien,
Dg Silketrosen var herlig grøn.
Det lover alle de Sønderboer.

Bullestinds-Siveler snert i Ring,
Dg Gyldeufoerne spændt omkring.
Det lover alle de Sønderboer.

Saa rider han til Sønderherreds Thing
Dg kræver op Stat af Keeling.
Det lover alle de Sønderboer.

Syv Stepper Rug af hoer Mands Plov,
Høvert fierte Wein af Ødenflov.
Det lover alle de Sønderboer.

Men op da stod den gamle Mand:
„Den Stat vi aldrig udrede tan.“
Det lover alle de Sønderboer.

Dg fer den Stat af os du saer,
Da ligge hoer Mand, som her nu saer!
Det lover alle de Sønderboer.

*) pan.

Skovsøer.

